

Szerkesztői előszó

Amikor összevetjük kötetünk első lapjain a konferencia programját konferenciakötetünk tartalmával, jelentős eltéréseket tapasztalunk. A december közepi télidő – és teendők – a meghirdetett előadók közül eleve nem egyet távol tartott Szombathelytől: így például, amelyeknek a szerzői a múlt és a ma Angolája diakron összevetésére vállalkoztak volna (Fodor Erika, Tarróssy István). Külföldi előadóink esetében azzal a modern és költségtakarékos megoldással éltünk, hogy videokonferencia keretében járultak hozzá konferenciánk sikeréhez. A nagyszámú középiskolás hallgatóság érdeklődésének így tökéletesen megfelelt Alexandra Aparício előadása, Manuel Lobato és João Carlos Garcia előadásai pedig mintegy rímelték T. Horváth Attila és Nemerkenyi Zsombor megközelítésére, témáira.

Mivel a videokonferencia műfaja efemer, így ebből kötetünkben – esetleges digitális megjelentetéséig – nem volt mód írásos változatot szerkeszteniünk. Ugyanakkor, tekintettel arra, hogy Nemerkenyi Zsombor – a konferencia másik nagy igazoltan távol maradt előadójával, Prof. Dr.Klinghammer István akadémikus úrral közös műve – másutt kapott időközben megjelenési fórumot, úgy döntöttünk, hogy João Carlos Garcia térképészeti előadásának inkább egy kevésbé akadémikus változatát, de bő képanyaggal adjuk most az olvasó kezébe. Tekintettel arra, hogy előadóink közül többen egy októberi és egy novemberi Magyar László ülészen már ismertették új kutatási eredményeiket, helyet adtunk a kötetben olyan írásnak – Vajkai Zsófia esetében – amely nem a konferencián előadottakat taglalja. Végezetül, a fő szervezők közül a kötet szerkesztője az egyetlen rövid konferencianap programjából eleve kimetszett munkáját közöljük az eredeti intenciók szerint, hogy legalább a hidrográfiai elem ne hiányozzék a sokoldalú megközelítések sorából, ha már le kellett mondanunk Puskás János értékes, meteorológiai tárgyú dolgozatáról.

A kötetben szereplő írások nem az előadások sorrendjét követik, hála annak, hogy és - ezt örömmel konstatáljuk - egy igen jelentős és kongruens részük Magyar László munkásságának az „utóéletével”. foglalkozik. A *memoria rerum* mellett, így a *memoria rerum gestarum* is kellő súlyt kapott a 200. évforduló szombathelyi megemlékezése során. Biernaczky Szilárd, Sárkány Mihály, Sebestyén Éva és Vajkai Zsófia írásai így valójában egy egységes blokkot is képeznek és egyben filológiai tükröt tartanak elénk. A komparatív szemlélet – Búr Gáboré – és a Magyar László családjának geológus leszármazottjaként eleve kettős nézőpont tovább gazdagítja reményeink szerint Magyar László emlékezetének újra lerakott alapjait.

Kettős minőségben, mint a Magyar László Bicentenáriumi Emlékbizottság másik titkára, legyen szabad Dr. Gulyás András nagykövet úr fáradhatatlan szervezői és diplomata attitűdjét, Lenkai Nóra pragmatikus ügyességét, Németh István rektor-helyettes úr házigazda bölcsességét egy mondaton belül köszönni meg, miként azt is, hogy egy fotókiállítással és egy költemény bemutatásával hozzájárulhattunk a szülőváros, Szombathely egyeteme kulturális kínálatához, amelyért a város és a tágabb pátria támogató vezetőit egyaránt megilleti a hála és a köszönet.

Rákóczi István

2019. május 23.